

Arrest

nr. 228 027 van 25 oktober 2019
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat L. VAN DE WEYER
Paalsesteenweg 81
3580 BERINGEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 1 juli 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 mei 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 augustus 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 2 september 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken D. DE BRUYN.

Gehoord de opmerkingen van verzoeker en zijn advocaat L. VAN DE WEYER en van attaché A. SMIS, die verschijnt voor verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, komt volgens zijn verklaringen op 10 oktober 2018 als niet-begeleide minderjarige België binnen zonder enig identiteitsdocument en verzoekt op 12 oktober 2018 om internationale bescherming. Op 29 mei 2019 beslist de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de thans bestreden beslissing, die op 3 juni 2019 aan verzoeker aangetekend wordt verzonden.

Deze beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Afghaanse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn uit het dorp Husseinkhel (district Sayedkaram, provincie Paktya). U werd als minderjarige beschouwd tot 30 december 2018.

U zag op een dag, bij uw tante die in een ander dorp woont, een meisje dat u aanstond genaamd N. (...). U vroeg aan de dochter van uw tante om jullie met elkaar in contact te brengen. Hoewel ze aanvankelijk weigerde, gaf ze toch toe. U begon hierna N. (...) geregeld te zien.

De vader en broer van N. (...) waren aangesloten bij zowel de Taliban als Hezb-i-Islami. Op een dag betrapte de broer van N. (...), wiens naam u niet kent, jullie achter het huis van uw tante. U zette het op een lopen en N. (...) werd door hem meegenomen. Uw tante belde naar uw vader en vertelde hem alles. Ze zei ook dat N. (...) werd vermoord. Uw vader werd boos op u. Hij besloot hierna dat u uit veiligheidsoverwegingen beter het land kon verlaten.

U reisde via Iran, Turkije, Bulgarije, Servië, Kroatië, Slovenië, Italië en Frankrijk naar België, waar u aankwam de dag voor uw verzoek om internationale bescherming. U diende uw aanvraag in op 12 oktober 2018.

Vijf of zes dagen na uw vertrek werd uw broer door de Taliban meegenomen en vier of vijf dagen vastgehouden. In ruil voor zijn vrijlating eisten de Taliban dat u zich bij hen zou komen aanmelden. Na bemiddeling door de dorpsouderen kon hij terug vrijkomen.

U verklaart niet terug te kunnen naar Afghanistan, waar u vreest te worden vermoord door de Taliban.

Ter staving van uw verzoek legt u een kopie van uw taskara neer.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat u, in overeenstemming met artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, de mogelijkheid werd geboden om de nodige elementen aan te brengen waaruit uw eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken.

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, is het duidelijk dat u géén dergelijke elementen kenbaar hebt gemaakt, en heeft het Commissariaat-generaal evenmin bijzondere procedurele noden in uw hoofdte kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient voorts te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Deze samenwerkingsplicht in hoofdte van het CGVS bestaat er in de eerste plaats in dat het CGVS nauwkeurige en actuele informatie verzamelt over de algemene omstandigheden in het land van herkomst (HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012, §§ 65-68; EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 98). Dit vloeit logischerwijze voort uit het feit dat het doel van de procedure voor de

toekenning van internationale bescherming er in bestaat na te gaan of een verzoeker al dan niet nood heeft aan internationale bescherming, en bij de beoordeling van deze beschermingsnood niet alleen rekening moet worden gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, maar ook met algemene omstandigheden in het land van oorsprong op het tijdstip waarop een beslissing wordt genomen (artikel 48/6, § 5 Vw.).

Wat de persoonlijke omstandigheden betreft, spreekt het voor zich en wijst ook het EHRM er op dat een verzoeker in wezen de enige partij is die in staat is om informatie over zijn persoonlijke omstandigheden te verschaffen. Bijgevolg rust de bewijslast, voor wat de individuele omstandigheden betreft, in beginsel op de schouders van de verzoeker, die zo spoedig mogelijk alle elementen ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming dient neer te leggen (EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 96).

In het licht van het voorgaande en overeenkomstig artikel 48/6, § 1, eerste lid Vw. bent u derhalve verplicht om van bij aanvang van de procedure uw volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over uw verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan u is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze relevante elementen omvatten luidens artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet onder meer, doch niet uitsluitend, uw verklaringen en alle documentatie of stukken in uw bezit met betrekking tot uw identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom u een verzoek indient.

Niettegenstaande u bij de aanvang van uw tweede persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS 21.05.2019, p.2) blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde leeftijd. Immers, de beslissing die u werd betekend door de Dienst Voogdij op 26 oktober 2018, stelt dat u ouder bent dan u laat uitschijnen. Hoewel u bij aankomst verklaarde zestien jaar en zeven maanden oud te zijn, blijkt dit na medisch onderzoek niet aannemelijk. Zo bleek uit het onderzoek dat een leeftijd van 19,8 jaar met een standaarddeviatie van een 2 jaar een goede schatting is. De vaststelling dat u zich jonger voordoet dan u bent, ondermijnt uw algemene geloofwaardigheid.

Er werd voorts vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw herkomst kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de regio van herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een verzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld dat u het niet geloofwaardig heeft gemaakt dat u in de regio Sayedkaram gewoond heeft.

Vooreerst wordt gewezen op uw zeer beperkte geografische kennis van uw beweerde regio van herkomst. U verklaart altijd te hebben gewoond in Husseinkheil, op een halve kilometer van het districtscentrum van Sayedkaram (CGVS 02.04.2019 p.2 & 3). Het is dan ook opvallend dat u nog nooit hoorde van de dorpen, Naray Qala, Durani Qala, Pasena Qala, Mosa Karez, Halam Ge, Afdzalkhail (CGVS 02.04.2019 p.13-15), Kalgar, Ashpan, Shaikhankheil en Mado Khail (CGVS 21.05.2019, p.10 - 12). Deze dorpen liggen allen in de nabije omgeving van het districtscentrum. Opvallend genoeg stelt u tijdens uw tweede onderhoud dat u het dorp Mosa Karez wel kent en dat u er voorbijkwam toen u naar Gardez ging (CGVS 21.05.2019, p.12). Nochtans komt men niet voorbij Mosa Karez wanneer men via het districtscentrum van Sayedkaram naar Gardez rijdt. U noemt verder het dorp Osman Khail en stelt

dat hier een bekend schrijn zou liggen, doch dit nog nooit te hebben bezocht. U zegt dat u langs dit dorp passeerde, op weg van uw dorp naar Gardez (CGVS 02.04.2019 p.13). Nochtans blijkt dat men ook absoluut niet langs Osman Khail dient te passeren als men van het districtscentrum naar de stad Gardez reist (zie administratief dossier). U weet verder niet te zeggen hoe men in het aangrenzende district Lija Ahmadkhel geraakt (CGVS 02.04.2019 p.13). Ook dit doet verbazen. Zo dient men de hoofdweg die door uw district loopt, vanuit Gardez, gewoon verder te nemen naar Lija Ahmadkhel. Men kan verwachten dat wie ooit in Sayedkaram heeft gewoond dit weet. Ook uw kennis over de reisweg naar Kabul, waar u verklaart te zijn voorbijgekomen op weg naar België, laat te wensen over. Hoewel de snelste weg vanuit Sayedkaram naar Kabul leidt doorheen de districten en gelijknamige districtshoofdsteden Pul-e-Alam en Mohammadagha, weet u niet te zeggen of u hier doorheen moest reizen (CGVS 21.05.2019, p.3 & 4).

Verder gevraagd naar omliggende districten van Sayedkaram noemt u Qosim, Ahmadabad en Zurmat (CGVS 02.04.2019 p.14). Zurmat grenst echter geenszins aan Sayedkaram en Qosim is niet eens de naam van een district. Lija Ahmadkhel, een district dat een zeer grote grens deelt met Sayedkaram, noemt u niet. Van Musakhel, eveneens een groot district dat een grens deelt met Sayedkaram, stelt u dat het niet bestaat in Paktia en vervolgens begint u de districten van Paktia te benoemen (CGVS 02.04.2019 p.14). Deze kennis lijkt zeer ingestudeerd. Hoewel Musakhel een grote grens deelt met Sayedkaram, ligt het weliswaar in de provincie Khost. Het moge duidelijk zijn dat u zich heeft willen beperken tot het instuderen van de districten van de provincie Paktia. Dat u niet weet dat de provincie Khost aan uw district grenst lijkt dit eens te meer te bevestigen (CGVS 02.04.2019 p.14). De provinciehoofdsteden van de naburige provincies Khost en Paktika weet u verder ook niet te benoemen (CGVS 02.04.2019 p.15).

U stelt verder dat u naar de provinciale hoofdstad Gardez ging. Ook dit is maar moeilijk te geloven. Zo zegt u dat u in de stad geen Tadzjiken zag en wel Hazara's, zij het heel weinig (CGVS 02.04.2019 p.14). Nochtans blijkt zo'n dertig procent van de inwoners van de stad te bestaan uit Tadzjiken en de overige zeventig procent uit Pashtounen. Ook de etnische samenstelling van uw eigen district is u niet geheel bekend. Zo blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt en die is toegevoegd aan uw administratief dossier, dat de stammen Totakhail en Ahmadzai er de meerderheid vormen. Gevraagd of er in uw district Ahmadzai wonen, antwoordt u opvallend genoeg van niet (CGVS 21.05.2019, p.12). Dat een inwoner van Sayedkaram dit niet zou weten is niet aannemelijk. Verder wordt u gevraagd of er in het district Sayedkaram klinieken of hospitalen bestaan, en antwoordt u er slechts één te kennen, namelijk in het districtscentrum (CGVS 02.04.2019 p.15). Nochtans blijkt dat in het naburige dorp Halam Ge, dat u niet kent, ook medische faciliteiten te bestaan, net als in de dorpen Khanokhail, Mach en Kundar Khail (zie administratief dossier).

Uw kennis omtrent belangrijke personen in uw district is eveneens beperkt. U noemt de malik van uw dorp maar kan tijdens uw eerste onderhoud opvallend genoeg geen enkele naam van een dorpsoudere opgeven (CGVS 02.04.2019 p.17). Bovendien wijzigt u de naam van de malik. Waar u tijdens uw eerste onderhoud verklaarde dat Wazir de malik van uw dorp was (CGVS 02.04.2019, p.17), verklaarde u tijdens uw tweede onderhoud dat er een malik was genaamd Rahim (CGVS 21.05.2019, p.9). U kent verder Nasratullah Arsala niet (CGVS 02.04.2019 p.18). Nochtans is deze machtige Pashtoun provinciegouverneur van Paktia geweest van 2015 tot 2016 (zie administratief dossier). Juma Khan Hamdard, die op zijn beurt Arsala voorging, was provinciegouverneur van 2007 tot 2015 en kent u ook niet (CGVS 21.05.2019, p.13). Niaz Mohammad Khalil, jarenlang districtshoofd van Sayedkaram en dit zeker tot en met 2014, is u ook niet bekend (CGVS 21.05.2019, p.10). Razia Sadat Mangal kan u evenmin correct situeren (CGVS 02.04.2019 p.19). Deze vrouw zetelt nochtans in het Afghaanse parlement, een zetel die ze te danken heeft aan haar verkiezingsoverwinning in Sayedkaram, vanwaar ze afkomstig is. Voorts hoorde u ook nog niet van Zalmai Oryakhil, het hoofd van veiligheid in Paktia (CGVS 02.04.2019 p.19), noch van Haqqani (CGVS 02.04.2019 p.20), de zeer beruchte leider van het gelijknamige terroristische netwerk die nochtans afkomstig is van Paktia, waar de groep vandaag de dag nog steeds strijd levert (zie administratief dossier). U kent verder Haji Rozi Khan niet (CGVS 02.04.2019 p.21). Uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat deze man in 2014, en vermoedelijk hierna nog steeds, de leider was van de stam Totakhel in Sayedkaram (zie administratief dossier). Dat u dit niet weet, hoewel u tot deze stam behoort, is eveneens zeer merkwaardig.

Verder hoorde u niet van enkele mediagenieke gebeurtenissen in uw beweerde regio van herkomst. U hoorde nog nooit van een incident waarbij burgers in uw district werden ontvoerd (CGVS 02.04.2019 p.19). In mei 2015 werden door de Taliban nochtans zevenentwintig mensen ontvoerd in Sayedkaram (zie administratief dossier). In oktober 2015 schoten de Taliban dan weer op een straalvliegtuig van de

Amerikanen in het district Sayedkaram, waarbij het vliegtuig tal van onderdelen verloor. Ook dit nieuwsfeit ging blijkbaar aan u voorbij (CGVS 02.04.2019 p.20). Het is voorts opvallend dat u verklaart dat men tijdens de laatste presidentsverkiezingen, in 2014, alleen kon gaan stemmen in het districtshuis (CGVS 02.04.2019 p.21). Zo blijkt dat men in het district Sayedkaram in bijna twintig verschillende dorpen kon gaan stemmen (zie administratief dossier).

U maakt het verder niet aannemelijk afkomstig te zijn uit een agrarische omgeving. Zo dient te worden vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan het door uw voorbehouden profiel van landbouwer. Uw bezigheden in Afghanistan zouden zich beperkt hebben tot het gaan naar de madrasa, cricket spelen en uw vader helpen op de landbouwgronden (CGVS 02.04.2019 p.5). Tal van zaken wijzen erop dat ook hier geen geloof aan kan gehecht worden. Zo wordt u gevraagd hoeveel gronden uw vader had, waarop u antwoordt dat hij zo'n vijftien meter had. De term jerib heeft u opvallend genoeg nog nooit gehoord (CGVS 02.04.2019 p. 5 & 6). Dat een Afghaanse landbouwer niet zou weten wat een jerib is, nochtans de Afghaanse oppervlakte-eenheid, verbaast. Dat u tijdens uw tweede onderhoud uw verklaringen wijzigt door te stellen dat uw vader over twee jerib zou beschikken is weinig serieus te noemen (CGVS 21.05.2019, p.6). U stelt verder verkeerdelijk dat het graan werd geoogst in de maand sunbula (augustus/september), hoewel blijkt dat dit wordt geoogst in de maanden mei en juni (CGVS 21.05.2019, p.7). Verder verklaarde u tijdens uw eerste onderhoud bij het CGVS dat uw familie mais cultiveerde, doch wist u niet te zeggen in welke maanden mais wordt gezaaid en geoogst. U stelde louter dat maïs werd geplant voor het koude seizoen en geoogst voor de sneeuw (CGVS 02.04.2019 p.6 & 7). U stelt dat er drie maanden tussen het planten en oogsten zat (CGVS 02.04.2019 p.7). Volgens de beschikbare informatie zou er nochtans minstens vier maanden tussen zitten (zie administratief dossier). Tijdens het tweede onderhoud bij het CGVS wijzigt u andermaal uw verklaringen door te stellen dat uw familie geen maïs cultiveerde en dat u dat ook zo niet verklaarde tijdens uw eerste onderhoud (CGVS 21.05.2019, p.6). U verklaarde nochtans tijdens uw eerste onderhoud van wel en gaf buiten de eerder vermelde informatie aan dat jullie de maïs verkochten, u noemde zelfs de prijs (CGVS 02.04.2019, p.6 & 7). Dat u zich hierover tegenspreekt ondermijnt eens te meer het profiel dat u zich tracht aan te meten. Een andere taak van u was zagezeggd het geven van klaver aan de koe (CGVS 02.04.2019 p.17). Gevraagd hoeveel tijd er zit tussen het planten en oogsten van klaver, antwoordt u anderhalve maand à twee maanden (CGVS 02.04.2019 p.17). Nochtans blijkt uit de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt dat daar minstens vierenhalve maand tussen zit. Verder blijkt uw kennis over het dier waarvoor u zou hebben moeten zorgen ronduit beperkt en foutief. Hoewel een koe volgens de info negen maanden drachtig is, antwoordt u dat dit maar twee of drie maanden is (CGVS 02.04.2019 p.16). Dit antwoord verbaast. Gevraagd waarom u een koe had, stelt u dat dit onder andere voor de yoghurt was. Gevraagd hoe yoghurt dan wel werd gemaakt, verklaart u dat u daar niet op lette, een weinig serieus antwoord. U vermoedt dat ze de melk gewoon laten staan en dat deze dan yoghurt wordt (CGVS 02.04.2019 p.15 & 16). Aan het bereidingsproces komt nochtans verhitting en het toevoegen van additieven te pas (zie administratief dossier). Het CGVS kan geen geloof hechten aan het beweerde profiel dat u zich aanmeet. Bovendien is dit opnieuw een aanwijzing dat u in werkelijkheid niet afkomstig bent uit een agrarische omgeving als Sayedkaram.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Sayedkaram gelegen in de provincie Paktya. Gelet op de ongeloofwaardigheid van u beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Sayedkaram heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Desalniettemin wijst het CGVS ook op het ongeloofwaardige karakter van uw asielrelaas. U verklaart dat u Afghanistan ontvluchtte omdat u een heimelijke relatie had met de dochter en zus van leden van de Taliban. Gevraagd of de Taliban u ooit wouden rekruteren, antwoordt u van niet (CGVS 02.04.2019 p.8 & 9). Toen u bij aankomst in België werd gevraagd waarom u Afghanistan had verlaten zei u nochtans dat de Taliban u om samenwerking had gevraagd maar dat u deze had geweigerd (minderjarigenfiche 12.10.2018, vraag 'motief voor de immigratie'). U maakte geen melding van een relaas waarbij u moeilijkheden ondervond omwille van een liefdesrelatie. Het is weinig serieus dat u met een nieuw asielrelaas op de proppen komt. U verklaart dat u het tijdens dit interview niet had over uw beweerde problemen (CGVS 02.04.2019 p.10). Het lijkt uitgesloten dat een werknemer van de DVZ dergelijke zaken zou uitvinden en toevoegen aan uw verklaringen. U haalde dit nieuwe asielrelaas reeds aan tijdens uw tweede onderhoud bij de DVZ, maar maakte hierbij opvallend genoeg geen melding van wat u heden beweert, namelijk dat uw broer vijf of zes dagen na uw vertrek uit Afghanistan door de Taliban zou zijn ontvoerd geweest (CGVS 02.04.2019 p.9). U verklaart dat u dit bij de DVZ niet vermeldde omdat ze u vroegen details achterwege te houden (CGVS 02.04.2019 p.9). De beweerde

ontvoering van uw broer kan bezwaarlijk doorgaan als een detail. U verklaart verder dat de Taliban hem ontvoerden en beloofden dat ze hem zouden vrijlaten eens ze u zouden hebben, maar dat ze hem dan toch zonder enige aanleiding na vijf of zes dagen terug zouden hebben vrijgelaten (CGVS 02.04.2019 p.9). Dit raakt werkelijk kant noch wal. Nog andere zaken bevestigen het frauduleuze karakter van uw asielrelaas. U verklaart dat de vader en broer van het meisje waarmee u een relatie aanging bij de Taliban zaten en dat u dit wist vooraleer u met haar in contact kwam (CGVS 02.04.2019 p.11 & 12). Dat u dan met dit meisje achter het huis van uw tante zou hebben afgesproken, waar haar broer jullie dan zou hebben kunnen vinden, slaat werkelijk nergens op. Men moge verwachten dat u voorzichtiger te werk gaat als u stiekem afsprekt met de dochter van een lid van de Taliban. Tot slot merkt het CGVS op dat u niet eens de naam kent van de broer die bij de Taliban zou hebben gezeten en die jullie zou betrappt hebben (CGVS 02.04.2019 p.11). Over de naam van de vader die bij de Taliban zou hebben gezeten spreekt u zich dan weer tegen. Waar u tijdens het eerste onderhoud verklaarde dat hij W. M. (...) heette (CGVS 02.04.2019, p.12), weet u tijdens het tweede onderhoud zijn naam niet eens meer te geven (CGVS 21.05.2019, p.9). Gevraagd wie W. M. (...) is, antwoordt u dit keer dat hij een van de dorpsouderen was maar niet de vader van N. (...) (CGVS 21.05.2019, p.9). Dit alles bevestigt eens te meer het frauduleuze karakter van uw asielrelaas.

Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt omwille van de algemene veiligheidssituatie in het land van herkomst. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een verzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de verzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen.

Het aantonen van uw plaatsen van eerder verblijf vóór uw komst naar België is daarenboven ook in een ander opzicht cruciaal voor de beoordeling van uw nood aan internationale bescherming. Bij een jarenlang verblijf in het buitenland valt immers niet uit te sluiten dat u reeds in een derde land reële bescherming geniet in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 1° Vw., of dat dit land als een veilig derde land in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 2° Vw. kan beschouwd worden, waardoor de noodzaak aan en het recht op een subsidiaire beschermingsstatus in België komen te vervallen.

Rekening houdend met het gegeven dat het geweldsniveau en de impact van het conflict in Afghanistan regionaal significant verschillend is (zie EASO Country of Origin Information Report – Afghanistan Security Situation – Update – mei 2018), en het gegeven dat vele Afghanen binnen Afghanistan om diverse redenen migreren naar andere regio's, kan u, met betrekking tot de vraag of u bij terugkeer een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar uw Afgaanse nationaliteit, doch moet u enig verband met uw persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist (RvS 26 mei 2009, nr. 193.523). U bent er met andere woorden toe gehouden om zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon te leveren door duidelijkheid te scheppen over uw beweerde plaatsen van eerder verblijf binnen en buiten Afghanistan.

U werd daarom tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS op 21 mei 2019 uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd in de loop van het persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk geconfronteerd met

de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of beweerde regio van herkomst in Afghanistan. U werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Afghaanse nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw verzoek om internationale bescherming correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt (CGVS 21.05.2019, p.2 & 12).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust.

Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielaanspraak raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Volledigheidshalve dient nog opgemerkt te worden dat het niet aan het CGVS toekomt om te speculeren over uw verblijfplaatsen binnen en buiten Afghanistan, noch over het element of u afkomstig bent van een regio waar geen risico aanwezig is (RvV 9 juni 2017, nr. 188 193). De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen moet evenmin bewijzen dat uw verklaringen over uw persoonlijke omstandigheden onwaar zouden zijn, en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Het is daarentegen uw taak om uw verzoek om internationale bescherming te staven en dit geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. Het komt bijgevolg aan u toe om de verschillende elementen van uw aanspraak toe te lichten en alle elementen die de met het onderzoek van het verzoek belaste instantie relevant acht voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming, aan te reiken. Uit wat voorafgaat blijkt dat u hierin manifest faalt.

Het CGVS erkent dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofd geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

De kopie van de taskara kan bovenstaande appreciatie niet ombuigen. Dergelijk document weet uw herkomst slechts te staven bij geloofwaardige verklaringen, wat allerminst het geval is gebleken. Daarenboven moet worden vastgesteld dat uit de objectieve informatie aanwezig in het administratief dossier (COI Focus "Afghanistan – Corruptie en documentenfraude" van 21 november 2017) blijkt dat in Afghanistan een hoog niveau van corruptie heerst en dat zowat alle documenten kunnen en worden nagemaakt. Dit geldt zowel voor documenten die van de overheid uitgaan als documenten die uitgaan van andere personen of instituten dan de staat. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijk documenten bijzonder relatief en volstaat zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw herkomst te herstellen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

2.1.1. In een eerste middel voert verzoeker de schending aan van artikel 1, A (2) van het Internationaal verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Verdrag van Genève), van de artikelen 48/3 en 55/3/1, § 2, 2°, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van het zorgvuldigheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht.

Verzoeker citeert in dit middel artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en geeft een beknopte theoretische toelichting over het zorgvuldigheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht.

2.1.2. In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48/4, §§ 1 en 2, c), en 48/5, § 3, van de Vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht.

Na een korte weergave van de voormelde rechtsregels en beginselen, gaat verzoeker in op de motieven van de bestreden beslissing.

Hij gaat niet akkoord dat hij zijn herkomst niet aannemelijk zou gemaakt hebben en betoogt als volgt:
“Verweerster grondt haar beslissing bijna uitsluitend op de beperkte geografische kennis van verzoeker. Hierbij verliest verweerster uit het oog dat verzoeker een erg beperkte scholing heeft gehad en dat dit ontegensprekelijk een invloed heeft op de geografische kennis van zijn land.

Verzoeker is nooit in de mogelijkheid geweest om zijn land door te reizen of om naar de steden te gaan. Dit vormt tevens een reden waarom hij niet op de hoogte is van alle districten en provincies in zijn land. Verder wordt verzoeker verweten dat hij het niet aannemelijk maakt afkomstig te zijn uit een agrarische omgeving. Er kan volgens verweerster geen geloof gehecht worden aan het door verzoeker voorgehouden profiel van landbouwer.

Dit is onjuist.

Verzoeker heeft nooit beweerd dat hij een landbouwer zou zijn. Op de vraag van verweerster of verzoeker dieren had, antwoordt hij dat zijn gezin een koe had en dat zijn vader velden had.

Dit houdt geenszins in dat verzoeker zelf een landbouwer was, integendeel.

Verzoeker heeft meermaals aangegeven dat hij zich bezig hield met koran leren in de moskee, cricket spelen en cursus volgen bij zijn neef. Het is dan ook niet verwonderlijk dat hij niet weet hoe men van melk yoghurt maakt...

Verzoeker is bovendien op de hoogte van de seizoenen waarin bepaalde gewassen gezaaid en geoogst dienen te worden.

Het afwijzen van verzoeker omwille van twijfels over zijn beweerde regio van afkomst is dan ook niet gegrond gelet op het voorgaande.”

Voorts acht verzoeker het onzorgvuldig dat de commissaris-generaal de situatie in zijn regio van herkomst niet onderzocht heeft. Verzoeker verwijst naar en citeert uit het rapport *“Afghanistan – Security situation 2018”* van EASO en stelt dat er anno 2018 nog steeds sprake is van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. Tevens laat verzoeker gelden dat er geen intern vluchtalternatief voorhanden is.

Verder herhaalt verzoeker dat hij problemen kent met de taliban omwille van zijn geheime relatie met N., de dochter en zus van leden van de taliban.

2.2. Stukken

Als bijlage bij het verzoekschrift worden geen nieuwe stavingstukken gevoegd.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

2.3.1.1. Inzake beroepen tegen beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingen-betwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-06, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop.

2.3.1.2. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming van verzoeker in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.3.2. Bewijslast

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking) (hierna: richtlijn 2011/95/EU) en artikel 13, eerste lid, van de richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking) (hierna: richtlijn 2013/32/EU), en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepalingen dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte beoordeling van feiten en omstandigheden in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, eerste lid, van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, eerste lid, van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden voor de toekenning van internationale bescherming, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet (zie: HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-68).

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;

b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;

- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit, alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.3.3. Ontvankelijkheid van de middelen

Luidens artikel 39/69, § 1, tweede lid, 4°, van de Vreemdelingenwet moet het verzoekschrift op straffe van nietigheid *“een uiteenzetting van de feiten en middelen bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen”*. Onder *“middel”* wordt begrepen een voldoende duidelijke omschrijving van de door de bestreden beslissing overtreden rechtsregel of rechtsprincipe en van de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsprincipe door de bestreden beslissing wordt geschonden (RvS 22 januari 2010, nr. 199.798). Te dezen voert verzoeker in het eerste middel de schending aan van artikel 55/3/1, § 2, 2°, van de Vreemdelingenwet, doch geeft hij niet de minste toelichting over de wijze waarop hij deze bepaling geschonden acht. De Raad ziet overigens niet in hoe het aangehaalde artikel zou geschonden zijn. Dit artikel heeft immers betrekking op de intrekking van de vluchtelingenstatus van de persoon die werd erkend op grond van feiten die hij verkeerd heeft weergegeven of achtergehouden, van valse verklaringen of van valse of vervalste documenten die doorslaggevend zijn geweest voor de erkenning van de status of ten aanzien van de vreemdeling wiens persoonlijke gedrag later erop wijst dat hij geen vervolging vreest, terwijl de bestreden beslissing een weigering van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus betreft.

Het eerste middel is in deze mate niet-ontvankelijk.

2.3.4. De motieven van de bestreden beslissing

De uitdrukkelijke motiveringsplicht, vervat in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de burger, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een *“afdoende”* wijze. Het begrip *“afdoende”* impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

De bestreden beslissing moet duidelijk het determinerend motief aangeven op grond waarvan de beslissing is genomen. *In casu* wordt in de motieven van de bestreden beslissing verwezen naar de toepasselijke rechtsregels, namelijk de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Tevens bevat de beslissing een motivering in feite, met name dat aan verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus worden geweigerd omdat (A) hij niet heeft voldaan aan de op hem rustende plicht tot medewerking, nu er geen geloof kan worden gehecht aan zijn herkomst uit het dorp Husseinkehl in het district Sayedkaram, gelegen in de provincie Paktia. De commissaris-generaal overweegt hierbij dat (i) verzoekers algemene geloofwaardigheid wordt ondermijnd door de vaststelling dat hij zich jonger voordoet dan hij is, dat (ii) verzoeker een zeer beperkte geografische kennis heeft van zijn beweerde regio van herkomst, dat (iii) verzoekers kennis van belangrijke personen in zijn district eveneens beperkt is, dat (iv) verzoeker niet hoorde van enkele mediagenieke gebeurtenissen in zijn beweerde regio van herkomst, en dat (v) verzoeker verder niet aannemelijk maakt afkomstig te zijn uit

een agrarische omgeving. Omwille van de ongeloofwaardigheid van verzoekers beweerde regio van herkomst in Afghanistan, hecht de commissaris-generaal evenmin enig geloof aan verzoekers asielaanvraag, dat er onlosmakelijk mee verbonden is, en is hij van oordeel dat verzoeker door bewust de ware toedracht op dit punt te verzwijgen niet aannemelijk maakt dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt. Bijkomend oordeelt de commissaris-generaal nog dat (B) ook verzoekers asielaanvraag een ongeloofwaardig karakter heeft, nu (i) verzoeker, toen hem bij aankomst in België gevraagd werd waarom hij Afghanistan verlaten had, geen melding maakte van zijn moeilijkheden omwille van een liefdesrelatie, (ii) verzoeker bij zijn tweede onderhoud op de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: DVZ) geen melding maakte van de ontvoering van zijn broer door de taliban, (iii) verzoekers verklaringen over zijn contacten met de dochter van een lid van de taliban nergens op slaan, en (iv) verzoeker de naam niet wist van de broer die bij de taliban zat en die hen zou betrap hebben. Al deze vaststellingen worden in de bestreden beslissing omstandig toegelicht.

Aldus kunnen de motieven die de bestreden beslissing onderbouwen op eenvoudige wijze in die beslissing worden gelezen zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en hierdoor tevens heeft kunnen nagaan of het zin heeft hiertegen de beroepsmogelijkheden aan te wenden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, voldaan. Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit de uiteenzetting van het middel dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt (cf. RvS 21 maart 2007, nr. 169.217).

Het tweede middel kan in deze mate niet worden aangenomen.

2.3.5. Beoordeling van de vluchtelingenstatus

Verzoeker verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn uit het dorp Husseinkhel in het district Sayedkaram, gelegen in de provincie Paktia. Verzoeker verklaart vervolging door de taliban te vrezen omwille van zijn geheime relatie met N., de dochter en zus van leden van de taliban.

In casu betwist de commissaris-generaal in de bestreden beslissing de herkomst van verzoeker uit het district Sayedkaram van de provincie Paktia.

De Raad beklemtont dat het bepalen van de werkelijke herkomst van belang is wanneer deze streek de plaats is waar de verzoeker om internationale bescherming de bron van zijn vrees situeert. Het is dan immers de werkelijke streek van herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zullen worden onderzocht.

De juridische en materiële situatie van de verzoeker om internationale bescherming kunnen dit echter moeilijk maken. Omwille van deze moeilijkheid om een sluitend bewijs voor te leggen, zal de verzoeker om internationale bescherming desgevallend zijn nationaliteit en zijn werkelijke streek van herkomst moeten aantonen louter op basis van zijn verklaringen, eventueel onderbouwd door andere stukken die aanwijzingen van zijn nationaliteit(en) en herkomst zijn of, in het geval van een staatloze, van het land van zijn gewone verblijfplaats.

Het komt de commissaris-generaal en bijgevolg ook de Raad toe te beoordelen of uit deze verklaringen redelijkerwijs kan worden afgeleid dat de verzoeker om internationale bescherming zijn werkelijke herkomst en verblijfssituatie voorafgaand aan zijn komst naar België voldoende aantoonst. Indien de commissaris-generaal van oordeel is dat dit niet het geval is en dat het onderzoek van het verzoek ten aanzien van een ander land of een andere regio dient te gebeuren, komt het hem toe dit land of deze regio te bepalen door de overwegingen in rechte en/of in feite die hem tot een dergelijke conclusie leiden adequaat uiteen te zetten. Indien de commissaris-generaal van oordeel is dat dit land of deze regio niet kan worden bepaald, omwille van de houding van de verzoeker om internationale bescherming of om elke andere reden, en hij dus onmogelijk kan overgaan tot een onderzoek van de gegrondheid van het verzoek om internationale bescherming, is het eveneens zijn plicht om de redenen die hem tot een dergelijke conclusie leiden, adequaat uiteen te zetten.

Bij de beoordeling van deze redenen houdt de Raad bij de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht rekening met het aangehouden profiel van de verzoeker om internationale bescherming. De Raad onderzoekt, naast de vraag of deze redenen feitelijk juist zijn en steun vinden in hetgeen waarop hij in rechte vermag acht te slaan, of deze correct zijn beoordeeld door de commissaris-generaal en of hij op grond daarvan en al naargelang het geval, al dan niet aangevuld met de voor de besluitvorming relevante gegevens waarop hij in het raam van de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht in rechte vermag acht te slaan, kan beslissen. Deze beoordeling van de feitelijke kennis geschiedt *in concreto*. In de eerste plaats wordt rekening gehouden met de kennis ter zake in hoofde van de verzoeker om internationale bescherming van feitelijke gegevens die behoren tot zijn onmiddellijke leefomgeving. Naargelang de aard van het voorgehouden profiel, kan ook rekening worden gehouden met de feitelijke kennis van de ruimere leefomgeving, waarbij deze kennis in hoofde van de verzoeker om internationale bescherming daarbij uiteraard minder doorslaggevend is en er alleszins niet kan toe leiden dat de onwetendheid inzake feitelijke gegevens binnen de onmiddellijke leefomgeving die de beoordeling het meest bepalen, buiten beschouwing wordt gelaten.

Indien de verzoeker om internationale bescherming verklaringen aflegt waaruit moet worden geconcludeerd dat hij niet aannemelijk maakt afkomstig te zijn uit de streek die hij voorhoudt te zijn ontvlucht en waar hij de bron van zijn vrees situeert, maakt hij door zijn eigen toedoen elk onderzoek en correcte beoordeling van zijn eventuele nood aan internationale bescherming onmogelijk.

In casu legt verzoeker ter staving van zijn relaas een kopie van zijn *taskara* (Afghaanse identiteitskaart) neer.

Volgens vaste rechtspraak van de Raad van State kan de commissaris-generaal en bijgevolg ook de Raad aan de aangebrachte stukken absolute bewijswaarde weigeren wanneer deze onvoldoende garanties bieden op het vlak van authenticiteit (zie RvS 27 februari 2001, nr. 93.591). Bij verwerping van de aangebrachte stukken dient de commissaris-generaal noch de Raad aan te tonen dat ze vals zijn, maar volstaat het duidelijk aan te geven waarom deze stukken naar hun oordeel geen of onvoldoende bewijswaarde bezitten (RvS 18 juni 2004, nr. 132.669; Rvs 7 oktober 2003, nr. 123.958; RVS 18 juni 2003, nr. 120.714).

Vooreerst stelt de Raad vast dat de door verzoeker neergelegde *taskara* een loutere kopie betreft waaraan slechts een relatieve bewijswaarde kan gehecht worden, daar fotokopieën mits knip- en plakwerk gemakkelijk te fabriceren zijn. Bovendien dient te worden gewezen op objectieve informatie gevoegd aan de verweernota van verwerende partij waaruit blijkt dat in Afghanistan een hoog niveau van corruptie heerst en dat zowat alle documenten kunnen en worden nageemaakt. Dit geldt zowel voor documenten die van de overheid uitgaan als voor documenten die uitgaan van andere personen of instituten dan de staat (rechtsplegingsdossier, stuk 4, COI Focus "*Afghanistan. Corruptie en documentenfraude*" van 21 november 2017). Bijgevolg is de bewijswaarde van de door verzoeker neergelegde *taskara* ook om deze reden bijzonder relatief en volstaat dit op zich niet om aan de relevante elementen van verzoekers relaas zonder meer geloof te hechten. Dit geldt eens te meer nu uit de gegevens in het administratief dossier blijkt dat verzoeker gelogen heeft over zijn leeftijd. Verzoeker verklaarde bij aankomst zestien jaar en zeven maanden oud te zijn, doch na medisch onderzoek, zoals vermeld in de beslissing van de Dienst Voogdij van 26 oktober 2018 (administratief dossier (hierna: adm. doss.), stuk 21), blijkt dit niet correct te zijn. Zo toont het onderzoek aan dat een leeftijd van 19,8 jaar met een standaarddeviatie van een 2 jaar een goede schatting is. Dat verzoeker deze *taskara* aanwendt om zijn bedrieglijk bevonden minderjarigheid aan te tonen, bevestigt dat dit geen geloofwaardig stuk is en ondermijnt zijn algemene geloofwaardigheid.

Omwille van de relatieve bewijswaarde van de door verzoeker neergelegde *taskara*, volstaat dit document op zich niet om in deze stand van zaken de relevante elementen van verzoekers vluchtrelaas geloofwaardig te bevinden en zijn verzoek om internationale bescherming te beoordelen. Bijgevolg moet worden nagegaan of de verklaringen van verzoeker voldoende consistent, precies, volledig en aannemelijk zijn opdat de relevante elementen van zijn verzoek, in samenhang met de voorgelegde documenten, geloofwaardig kunnen worden geacht.

Aangezien verzoeker verklaart te zijn geboren in het dorp Husseinkehel in het district Sayedkaram, gelegen in de provincie Paktia, en daar heel zijn leven te hebben gewoond tot zijn vlucht uit zijn land van herkomst, kan van hem redelijkerwijze worden verwacht dat hij over informatie beschikt waaruit kan blijken dat hij aldaar daadwerkelijk heeft verbleven gedurende de jaren voorafgaand aan zijn komst naar België. Ook al wordt van verzoeker niet verwacht dat hij over alle maatschappelijke en (socio-)politieke

aspecten van Afghanistan, en meer in het bijzonder van zijn beweerde regio van herkomst, een gedetailleerde kennis bezit, zijn er geen redenen die kunnen verhinderen dat hij zijn herinneringen aan zijn persoonlijke leven en onmiddellijke leefomgeving nauwgezet kan toelichten. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker ruim de mogelijkheid werd geboden om zijn herkomst toe te lichten. Er werden zowel gerichte als open vragen gesteld die hem konden toelaten zijn bekendheid aan te tonen met zijn streek van herkomst en met de maatschappelijke en (socio-)politieke omgeving. Zijn kennis is echter ontoereikend.

Vooreerst wijst de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht op verzoekers gebrekkige geografische kennis van de onmiddellijke omgeving van zijn voorgehouden geboortedorp. Dit wordt in de bestreden beslissing als volgt toegelicht:

"U verklaart altijd te hebben gewoond in Husseinkheil, op een halve kilometer van het districtscentrum van Sayedkaram (CGVS 02.04.2019 p.2 & 3). Het is dan ook opvallend dat u nog nooit hoorde van de dorpen, Naray Qala, Durani Qala, Pasena Qala, Mosa Karez, Halam Ge, Afdzalkhail (CGVS 02.04.2019 p.13-15), Kalgar, Ashpan, Shaikhankheil en Mado Khail (CGVS 21.05.2019, p.10 - 12). Deze dorpen liggen allen in de nabije omgeving van het districtscentrum. Opvallend genoeg stelt u tijdens uw tweede onderhoud dat u het dorp Mosa Karez wel kent en dat u er voorbijkwam toen u naar Gardez ging (CGVS 21.05.2019, p.12). Nochtans komt men niet voorbij Mosa Karez wanneer men via het districtscentrum van Sayedkaram naar Gardez rijdt. U noemt verder het dorp Osman Khail en stelt dat hier een bekend schrijn zou liggen, doch dit nog nooit te hebben bezocht. U zegt dat u langs dit dorp passeerde, op weg van uw dorp naar Gardez (CGVS 02.04.2019 p.13). Nochtans blijkt dat men ook absoluut niet langs Osman Khail dient te passeren als men van het districtscentrum naar de stad Gardez reist (zie administratief dossier). U weet verder niet te zeggen hoe men in het aangrenzende district Lija Ahmadkhel geraakt (CGVS 02.04.2019 p.13). Ook dit doet verbazen. Zo dient men de hoofdweg die door uw district loopt, vanuit Gardez, gewoon verder te nemen naar Lija Ahmadkhel. Men kan verwachten dat wie ooit in Sayedkaram heeft gewoond dit weet. Ook uw kennis over de reisweg naar Kabul, waar u verklaart te zijn voorbijgekomen op weg naar België, laat te wensen over. Hoewel de snelste weg vanuit Sayedkaram naar Kabul leidt doorheen de districten en gelijknamige districtshoofdsteden Pul-e-Alam en Mohammadagha, weet u niet te zeggen of u hier doorheen moest reizen (CGVS 21.05.2019, p.3 & 4).

Verder gevraagd naar omliggende districten van Sayedkaram noemt u Qosim, Ahmadabad en Zurmat (CGVS 02.04.2019 p.14). Zurmat grenst echter geenszins aan Sayedkaram en Qosim is niet eens de naam van een district. Lija Ahmadkhel, een district dat een zeer grote grens deelt met Sayedkaram, noemt u niet. Van Musakhel, eveneens een groot district dat een grens deelt met Sayedkaram, stelt u dat het niet bestaat in Paktia en vervolgens begint u de districten van Paktia te benoemen (CGVS 02.04.2019 p.14). Deze kennis lijkt zeer ingestudeerd. Hoewel Musakhel een grote grens deelt met Sayedkaram, ligt het weliswaar in de provincie Khost. Het moge duidelijk zijn dat u zich heeft willen beperken tot het instuderen van de districten van de provincie Paktia. Dat u niet weet dat de provincie Khost aan uw district grenst lijkt dit eens te meer te bevestigen (CGVS 02.04.2019 p.14). De provinciehoofdsteden van de naburige provincies Khost en Paktika weet u verder ook niet te benoemen (CGVS 02.04.2019 p.15).

U stelt verder dat u naar de provinciale hoofdstad Gardez ging. Ook dit is maar moeilijk te geloven. Zo zegt u dat u in de stad geen Tadzjiken zag en wel Hazara's, zij het heel weinig (CGVS 02.04.2019 p.14). Nochtans blijkt zo'n dertig procent van de inwoners van de stad te bestaan uit Tadzjiken en de overige zeventig procent uit Pashtounen. Ook de etnische samenstelling van uw eigen district is u niet geheel bekend. Zo blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt en die is toegevoegd aan uw administratief dossier, dat de stammen Totakhail en Ahmadzai er de meerderheid vormen. Gevraagd of er in uw district Ahmadzai wonen, antwoordt u opvallend genoeg van niet (CGVS 21.05.2019, p.12). Dat een inwoner van Sayedkaram dit niet zou weten is niet aannemelijk. Verder wordt u gevraagd of er in het district Sayedkaram klinieken of hospitalen bestaan, en antwoordt u er slechts één te kennen, namelijk in het districtscentrum (CGVS 02.04.2019 p.15). Nochtans blijkt dat in het naburige dorp Halam Ge, dat u niet kent, ook medische faciliteiten te bestaan, net als in de dorpen Khanokhail, Mach en Kundar Khail (zie administratief dossier)."

In het tweede middel wijt verzoeker zijn gebrekkige geografische kennis aan zijn beperkte scholing. De Raad merkt echter op dat ook van een persoon met een "beperkte scholing" redelijkerwijs kan worden verwacht dat hij doorleefde ervaringen kan geven en kan antwoorden op vragen inzake eenvoudige, direct waarneembare en elementaire zaken in verband met zijn eigen leven. De Raad benadrukt dat een beperkte scholing niet inhoudt dat verzoekers inherente verstandelijke vermogens zouden zijn aangetast (minstens wordt dit niet aangetoond) of verzoeker zouden verhinderen zijn directe omgeving en

leefwereld te omschrijven. Het profiel van verzoeker kan derhalve niet overtuigen als verschoningsgrond voor zijn ontoereikende kennis met betrekking tot zijn directe leefomgeving.

Verzoeker voert in het tweede middel voorts aan dat hij nooit in de mogelijkheid is geweest om zijn land door te reizen of om naar de steden te gaan, en dat hij hierdoor niet op de hoogte is van alle districten en provincies in zijn land. Hij overtuigt echter niet. Uit zijn verklaringen blijkt immers dat verzoeker wel degelijk naar de provinciale hoofdstad Gardez is gegaan en dat hij tevens naar Kaboel gereisd heeft (adm. doss., stuk 7, notities van het persoonlijk onderhoud van 2 april 2019, p. 3 en 14). Er mag dan ook redelijkerwijs verwacht worden dat hij correcte verklaringen weet af te leggen over welke dorpen hij moest passeren. Evenmin is het ernstig dat verzoeker nagenoeg onbekend is met elementaire aspecten van zijn eigen onmiddellijk waarneembare, actuele, elementaire en visuele leefwereld – zoals zijn directe geografische omgeving en de situering van verschillende dorpen onderling –, terwijl hij wel op andere punten op theoretische wijze kon antwoorden, zoals het opsommen van de districten van Paktia wanneer naar de omliggende districten van Sayedkaram gevraagd wordt (*ibid.*, p. 14). Dit ondergraaft wel degelijk de geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen over zijn herkomst. Het is immers niet aannemelijk dat verzoeker wel theoretische en dus abstracte kennis kon weergeven maar niet deze kennis die in zijn dagelijks leven kan worden opgemerkt en zonder voorafgaande kennis kon worden ervaren.

Bovendien gaat verzoeker er met zijn betoog volledig aan voorbij dat de commissaris-generaal, naast de zeer beperkte geografische kennis, eveneens andere pertinente elementen – zoals de beperkte kennis van verzoeker betreffende belangrijke personen uit zijn regio van herkomst en veiligheidsincidenten die zich er hebben voorgedaan – heeft meegenomen in zijn beoordeling. De bestreden beslissing duidt op goede gronden het volgende aan:

“Uw kennis omtrent belangrijke personen in uw district is eveneens beperkt. U noemt de malik van uw dorp maar kan tijdens uw eerste onderhoud opvallend genoeg geen enkele naam van een dorpsoudere opgeven (CGVS 02.04.2019 p.17). Bovendien wijzigt u de naam van de malik. Waar u tijdens uw eerste onderhoud verklaarde dat Wazir de malik van uw dorp was (CGVS 02.04.2019, p.17), verklaarde u tijdens uw tweede onderhoud dat er een malik was genaamd Rahim (GGVS 21.05.2019, p.9). U kent verder Nasratullah Arsala niet (CGVS 02.04.2019 p.18). Nochtans is deze machtige Pashtoun provinciegouverneur van Paktia geweest van 2015 tot 2016 (zie administratief dossier). Juma Khan Hamdard, die op zijn beurt Arsala voorging, was provinciegouverneur van 2007 tot 2015 en kent u ook niet (CGVS 21.05.2019, p.13). Niaz Mohammad Khalil, jarenlang districtshoofd van Sayedkaram en dit zeker tot en met 2014, is u ook niet bekend (CGVS 21.05.2019, p.10). Razia Sadat Mangal kan u evenmin correct situeren (CGVS 02.04.2019 p.19). Deze vrouw zetelt nochtans in het Afghaanse parlement, een zetel die ze te danken heeft aan haar verkiezingsoverwinning in Sayedkaram, vanwaar ze afkomstig is. Voorts hoorde u ook nog niet van Zalmai Oryakhil, het hoofd van veiligheid in Paktia (CGVS 02.04.2019 p.19), noch van Haqqani (CGVS 02.04.2019 p.20), de zeer beruchte leider van het gelijknamige terroristische netwerk die nochtans afkomstig is van Paktia, waar de groep vandaag de dag nog steeds strijd levert (zie administratief dossier). U kent verder Haji Rozi Khan niet (CGVS 02.04.2019 p.21). Uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat deze man in 2014, en vermoedelijk hierna nog steeds, de leider was van de stam Totakhel in Sayedkaram (zie administratief dossier). Dat u dit niet weet, hoewel u tot deze stam behoort, is eveneens zeer merkwaardig.

Verder hoorde u niet van enkele mediagenieke gebeurtenissen in uw beweerde regio van herkomst. U hoorde nog nooit van een incident waarbij burgers in uw district werden ontvoerd (CGVS 02.04.2019 p.19). In mei 2015 werden door de Taliban nochtans zevenentwintig mensen ontvoerd in Sayedkaram (zie administratief dossier). In oktober 2015 schoten de Taliban dan weer op een straalvliegtuig van de Amerikanen in het district Sayedkaram, waarbij het vliegtuig tal van onderdelen verloor. Ook dit nieuwsfeit ging blijkbaar aan u voorbij (CGVS 02.04.2019 p.20). Het is voorts opvallend dat u verklaart dat men tijdens de laatste presidentsverkiezingen, in 2014, alleen kon gaan stemmen in het districtshuis (CGVS 02.04.2019 p.21). Zo blijkt dat men in het district Sayedkaram in bijna twintig verschillende dorpen kon gaan stemmen (zie administratief dossier).”

Deze pertinente motieven, die allen grondslag vinden in het administratief dossier, worden door verzoeker in zijn verzoekschrift op generlei wijze betwist, laat staan ontkracht of weerlegd, zodat ze onverminderd overeind blijven en door de Raad tot de zijne worden gemaakt.

Vervolgens merkt de commissaris-generaal op goede gronde op dat verzoeker niet aannemelijk maakt afkomstig te zijn uit een agrarische omgeving. Dit wordt in de bestreden beslissing als volgt toegelicht:

“Zo dient te worden vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan het door uw voorbehouden profiel van landbouwer. Uw bezigheden in Afghanistan zouden zich beperkt hebben tot het gaan naar de madrasa, cricket spelen en uw vader helpen op de landbouwgronden (CGVS 02.04.2019 p.5). Tal van

zaken wijzen erop dat ook hier geen geloof aan kan gehecht worden. Zo wordt u gevraagd hoeveel gronden uw vader had, waarop u antwoordt dat hij zo'n vijftien meter had. De term jerib heeft u opvallend genoeg nog nooit gehoord (CGVS 02.04.2019 p. 5 & 6). Dat een Afghaanse landbouwer niet zou weten wat een jerib is, nochtans de Afghaanse oppervlakte-eenheid, verbaast. Dat u tijdens uw tweede onderhoud uw verklaringen wijzigt door te stellen dat uw vader over twee jerib zou beschikken is weinig serieus te noemen (CGVS 21.05.2019, p.6). U stelt verder verkeerdelijk dat het graan werd geoogst in de maand sunbula (augustus/september), hoewel blijkt dat dit wordt geoogst in de maanden mei en juni (CGVS 21.05.2019, p.7). Verder verklaarde u tijdens uw eerste onderhoud bij het CGVS dat uw familie mais cultiveerde, doch wist u niet te zeggen in welke maanden mais wordt gezaaid en geoogst. U stelde louter dat maïs werd geplant voor het koude seizoen en geoogst voor de sneeuw (CGVS 02.04.2019 p.6 & 7). U stelt dat er drie maanden tussen het planten en oogsten zat (CGVS 02.04.2019 p.7). Volgens de beschikbare informatie zou er nochtans minstens vier maanden tussen zitten (zie administratief dossier). Tijdens het tweede onderhoud bij het CGVS wijzigt u andermaal uw verklaringen door te stellen dat uw familie geen maïs cultiveerde en dat u dat ook zo niet verklaarde tijdens uw eerste onderhoud (CGVS 21.05.2019, p.6). U verklaarde nochtans tijdens uw eerste onderhoud van wel en gaf buiten de eerder vermelde informatie aan dat jullie de maïs verkochten, u noemde zelfs de prijs (CGVS 02.04.2019, p.6 & 7). Dat u zich hierover tegensprekt ondermijnt eens te meer het profiel dat u zich tracht aan te meten. Een andere taak van u was zagezegd het geven van klaver aan de koe (CGVS 02.04.2019 p.17). Gevraagd hoeveel tijd er zit tussen het planten en oogsten van klaver, antwoordt u anderhalve maand à twee maanden (CGVS 02.04.2019 p.17). Nochtans blijkt uit de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt dat daar minstens vierenhalve maand tussen zit. Verder blijkt uw kennis over het dier waarvoor u zou hebben moeten zorgen ronduit beperkt en foutief. Hoewel een koe volgens de info negen maanden drachtig is, antwoordt u dat dit maar twee of drie maanden is (CGVS 02.04.2019 p.16). Dit antwoord verbaast. Gevraagd waarom u een koe had, stelt u dat dit onder andere voor de yoghurt was. Gevraagd hoe yoghurt dan wel werd gemaakt, verklaart u dat u daar niet op lette, een weinig serieus antwoord. U vermoedt dat ze de melk gewoon laten staan en dat deze dan yoghurt wordt (CGVS 02.04.2019 p.15 & 16). Aan het bereidingsproces komt nochtans verhitting en het toevoegen van additieven te pas (zie administratief dossier). Het CGVS kan geen geloof hechten aan het beweerde profiel dat u zich aanmeet. Bovendien is dit opnieuw een aanwijzing dat u in werkelijkheid niet afkomstig bent uit een agrarische omgeving als Sayedkaram."

Verzoeker voert in het tweede middel aan nooit beweerd te hebben dat hij een landbouwer is. Dat zijn gezin een koe had en dat zijn vader velden had, betekent volgens verzoeker niet dat hij een landbouwer is. Hij benadrukt dat hij zich bezig hield met het leren van de Koran in de moskee, met het spelen van cricket en met het volgen van een cursus bij zijn neef. Dat hij niet weet hoe men van melk yoghurt maakt, acht hij dan ook niet verwonderlijk. Verzoeker benadrukt tevens dat hij op de hoogte was van de seizoenen waarin bepaalde gewassen gezaaid en geoogst dienen te worden. Verzoeker kan echter niet worden gevolgd in zijn betoog. Bij de DVZ gaf verzoeker immers aan dat hij in zijn land van herkomst landbouwer was (adm. doss., stuk 20, verklaring DVZ, nr. 12). Verder blijkt uit de notities van het persoonlijk onderhoud onmiskenbaar dat verzoeker uitdrukkelijk heeft gesteld dat hij werkte op de velden (adm. doss., stuk 7, notities van het persoonlijk onderhoud van 2 april 2019, p. 5). Bijgevolg kan verzoeker thans niet dienstig zonder enig (begin van) bewijs voorhouden dat hij geen landbouwactiviteiten heeft uitgeoefend en niet uit een agrarische familie afkomstig is. Zijn vader bezit velden waarop verschillende gewassen worden geteeld en zijn vader en broer werken eveneens op de velden (*ibid.*, p. 6). Gelet hierop, kan van verzoeker dan ook minstens worden verwacht dat hij door het loutere feit in deze omgeving te zijn opgegroeid, basisinformatie kan verschaffen over de landbouw, zoals onder meer oogst- en zaaitijden van gewassen die door zijn familie werden verbouwd, de draagtijd van een koe, en dat hij vertrouwd is met specifieke landbouwtermen zoals 'jerib'. Het gebrek aan een elementaire basiskennis van de beweerde landbouwactiviteiten van zijn familie ondermijnt dan ook het door verzoeker voorgehouden profiel van landbouwer en zijn herkomst uit een agrarische omgeving.

De kennis die verzoeker wel tentoonspreidt, doet aan de voorgaande conclusies aangaande zijn ongeloofwaardige herkomst geen afbreuk, nu deze slechts gebrekkig ingestudeerde kennis lijkt.

Gelet op al het voorgaande kan de Raad, in navolging van de commissaris-generaal, geen geloof hechten aan verzoekers beweerde herkomst uit het district Sayedkaram, gelegen in de provincie Paktia. De vaststelling dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerde herkomst uit deze regio leidt ertoe dat evenmin geloof kan worden gehecht aan de door hem voorgehouden vervolgingsfeiten die zich aldaar zouden hebben afgespeeld.

Dat geen geloof kan worden gehecht aan zijn voorgehouden problemen met de taliban omwille van zijn geheime relatie met N., de dochter en zus van leden van de taliban, blijkt eens te meer uit de volgende in de bestreden beslissing aangehaalde vaststellingen die het frauduleus karakter van verzoekers vluchtrelaas bevestigen:

“U verklaart dat u Afghanistan ontvluchtte omdat u een heimelijke relatie had met de dochter en zus van leden van de Taliban. Gevraagd of de Taliban u ooit wouden rekruteren, antwoordt u van niet (CGVS 02.04.2019 p.8 & 9). Toen u bij aankomst in België werd gevraagd waarom u Afghanistan had verlaten zei u nochtans dat de Taliban u om samenwerking had gevraagd maar dat u deze had geweigerd (minderjarigenfiche 12.10.2018, vraag ‘motief voor de immigratie’). U maakte geen melding van een relaas waarbij u moeilijkheden ondervond omwille van een liefdesrelatie. Het is weinig serieus dat u met een nieuw asielrelaas op de proppen komt. U verklaart dat u het tijdens dit interview niet had over uw beweerdde problemen (CGVS 02.04.2019 p.10). Het lijkt uitgesloten dat een werknemer van de DVZ dergelijke zaken zou uitvinden en toevoegen aan uw verklaringen. U haalde dit nieuwe asielrelaas reeds aan tijdens uw tweede onderhoud bij de DVZ, maar maakte hierbij opvallend genoeg geen melding van wat u heden beweert, namelijk dat uw broer vijf of zes dagen na uw vertrek uit Afghanistan door de Taliban zou zijn ontvoerd geweest (CGVS 02.04.2019 p.9). U verklaart dat u dit bij de DVZ niet vermeldde omdat ze u vroegen details achterwege te houden (CGVS 02.04.2019 p.9). De beweerdde ontvoering van uw broer kan bezwaarlijk doorgaan als een detail. U verklaart verder dat de Taliban hem ontvoerden en beloofden dat ze hem zouden vrijlaten eens ze u zouden hebben, maar dat ze hem dan toch zonder enige aanleiding na vijf of zes dagen terug zouden hebben vrijgelaten (CGVS 02.04.2019 p.9). Dit raakt werkelijk kant noch wal. Nog andere zaken bevestigen het frauduleuze karakter van uw asielrelaas. U verklaart dat de vader en broer van het meisje waarmee u een relatie aanging bij de Taliban zaten en dat u dit wist vooraleer u met haar in contact kwam (CGVS 02.04.2019 p.11 & 12). Dat u dan met dit meisje achter het huis van uw tante zou hebben afgesproken, waar haar broer jullie dan zou hebben kunnen vinden, slaat werkelijk nergens op. Men moge verwachten dat u voorzichtiger te werk gaat als u stiekem afsprekt met de dochter van een lid van de Taliban. Tot slot merkt het CGVS op dat u niet eens de naam kent van de broer die bij de Taliban zou hebben gezeten en die jullie zou betrappt hebben (CGVS 02.04.2019 p.11). Over de naam van de vader die bij de Taliban zou hebben gezeten spreekt u zich dan weer tegen. Waar u tijdens het eerste onderhoud verklaarde dat hij W. M. (...) heette (CGVS 02.04.2019, p.12), weet u tijdens het tweede onderhoud zijn naam niet eens meer te geven (CGVS 21.05.2019, p.9). Gevraagd wie W. M. (...) is, antwoordt u dit keer dat hij een van de dorpsouderen was maar niet de vader van N. (...) (CGVS 21.05.2019, p.9).”

Verzoeker volhardt louter in zijn vluchtmotieven, doch brengt geen concrete elementen noch dwingende argumenten aan die voorgaande pertinente vaststellingen, die deugdelijk zijn en allen grondslag vinden in het administratief dossier, ontkrachten of weerleggen.

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat niet kan worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet.

Wanneer zoals *in casu* geen geloof kan worden gehecht aan het naar voor gebracht vluchtrelaas, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

2.3.6. Beoordeling van de subsidiaire beschermingsstatus

2.3.6.1. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a), van de Vreemdelingenwet, kan worden volstaan met de vaststelling dat verzoeker geen elementen aanreikt waaruit kan blijken dat hij op deze grond nood zou hebben aan subsidiaire bescherming.

2.3.6.2. In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet, beroept op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij geconcludeerd wordt dat verzoeker zijn voorgehouden vervolgingsfeiten niet heeft aangetoond.

Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoeker geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, of een reëel risico op een ernstige bedreiging van het leven of

de persoon. Verzoeker maakte immers doorheen zijn opeenvolgende verklaringen geen gewag van andere persoonlijke problemen die hij de laatste jaren in Afghanistan zou hebben gekend.

2.3.6.3. Wat betreft artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet stelt de Raad vast dat uit de bestreden beslissing blijkt dat aan verzoekers Afghaanse nationaliteit niet wordt getwijfeld. Zoals hoger werd vastgesteld, maakt verzoeker echter niet aannemelijk dat hij afkomstig is uit het dorp Husseinkhel in het district Sayedkaram, gelegen in de provincie Paktia, noch uit een gebied in Afghanistan waar, gelet op het willekeurig geweld, de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend of waar afhankelijk van het individuele geval toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/5, § 3, van de Vreemdelingenwet. Het is de taak van verzoeker om zijn verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. Het komt de Raad immers niet toe om te speculeren over de verblijfplaats(en) van verzoeker voor zijn komst naar België of over de vraag of hij (recent) afkomstig is uit een regio in de zin van artikel 48/5, § 3, van de Vreemdelingenwet waar geen risico aanwezig is. De Raad kan uit het voorgaande enkel afleiden dat verzoeker zelf meent dat er in zijn werkelijke regio van herkomst geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar deze regio een reëel risico zou lopen op ernstige schade.

Gelet op het voorgaande, verwijst verzoeker in het tweede middel niet dienstig naar het rapport *"Afghanistan – Security situation 2018"* van EASO met betrekking tot de veiligheidssituatie in Afghanistan en naar de veiligheidssituatie in de provincie Paktia.

Aldus brengt verzoeker geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat hij een reëel risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

2.3.6.4. Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land (en regio) van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

2.3.7. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.3.8. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoeien op een correcte feitenvinding. Uit de administratieve dossiers blijkt dat verzoeker door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen uitvoerig werd gehoord. Tijdens twee interviews kreeg hij de mogelijkheid zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Pashtou machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Het betoog dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

2.3.9. Waar verzoeker ondergeschikt vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissing van de commissaris-generaal tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoeker echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftientig oktober tweeduizend negentien door:

dhr. D. DE BRUYN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

D. DE BRUYN